

ព្រះធម្ម

បក្កប្បវត្តនសូត្រ

ដកស្រីដ៏ចេញពី កម្ពុជសុរិយា

អារម្ភកថា

យើងបានស្តេច, កាត់ត,ដកស្រង់ពី កម្ពុជសុរិយា ជា ច្រើន ក្បាល បញ្ចូល ជាសៀវភៅតែ មួយក្បាល ដែលមានចំណងជើង និង មាតិកា ដូចច្បាប់ដើម ។

យើងចងក្រងជាសៀវភៅនេះ ដើម្បី

- ថែរក្សាស្នាដៃរបស់បុព្វបុរសខ្មែរ,
- ស្រួល ក្នុងការមើលនិងស្រាវជ្រាវ
- ផ្សព្វផ្សាយ ព្រមទាំង បំរើប្រយោជន៍ សាធារណៈដោយមិនយកកម្រៃ ។

ធ្វើនៅញូវយ៉ក សហរដ្ឋអាមេរិក

ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១៧

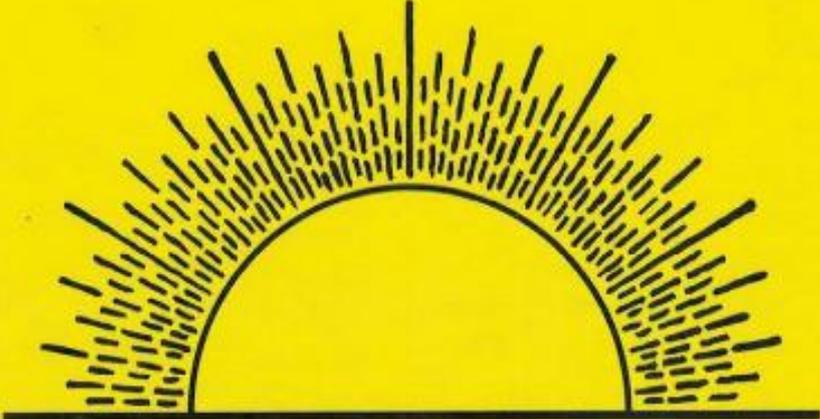

ខ្មៅ យុនស៊ីវង

ប្រធាន

ប្រធានមូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង កម្ពុជាខ្មែរ

កង្កែបស្រឡា

២
—
១៩២៧
១

— ភ្នំពេញ —

ព្រះរាជបណ្ណាល័យកម្ពុជា

កម្មវិធីសិក្សា

សៀវភៅចេញរាល់ខែ ពីព្រះរាជបណ្ណាល័យ

ឆ្នាំគម្រប់ពីរ

ខ្សែ ៤

ក្រុងភ្នំពេញ

រោងចក្ររាជការ ភូមិវិវេណីមិត្ត

គ្រឹ. ឆ្នាំ ១៩៥៧

ន.ស. ២៤៧០

អ្នកទទួលខុសត្រូវ ជុំ-ខេម្សី

www.elibraryofcambodia.org

បញ្ជីរឿង

ទំព័រ

- ១- លេចក្តីរបស់សំបុត្រ ១ ច្បាប់ ដែលពេញ ល្អិត-ល្អិត ក្នុងលេចក្តីរបស់
 ចុកឬយ ប្រះក្នុងសំបុត្រប្រះ ខេត្តមេ ភាសាខ្មែរ អំពីលេចក្តីចំពោះ
 របស់ប្រកាន់បណ្ណាល័យ ប្រមាណ ដុំ-ម៉ៅ ប្រើការសាងសង់ ៣២៣
- ២- ប្រះក្នុងប្រកាន់បណ្ណាល័យ ប្រះមេ ខេត្ត ប្រើការសាងសង់ ខេត្តភាសា ៣២៧
- ៣- លេចក្តីរបស់សំបុត្រ ១ ច្បាប់ ដែលពេញ ល្អិត-ល្អិត ក្នុងលេចក្តីរបស់សំបុត្រ
 ដែលមេ ខេត្តមេ ខេត្ត អំពីប្រកាន់បណ្ណាល័យ ប្រះមេ ខេត្ត ម៉ៅ-
 ម៉ៅ ប្រើការសាងសង់ ប្រះមេ ខេត្ត ប្រមាណ ដុំ-ម៉ៅ ប្រើការសាងសង់
 ភាសាខ្មែរ ៣២៨
- ៤- អំពីសាលា ប្រកាន់បណ្ណាល័យ ប្រះមេ ខេត្ត ប្រើការសាងសង់ ប្រះមេ ខេត្ត
 ប្រកាន់បណ្ណាល័យ ខេត្តភាសាខ្មែរ ៣២៩
- ៥- លើកកម្ពស់ ប្រកាន់បណ្ណាល័យ ប្រះមេ ខេត្ត ប្រើការសាងសង់ ប្រះមេ ខេត្ត
 លេចក្តីរបស់សំបុត្រ ១ ច្បាប់ ប្រះមេ ខេត្ត ប្រើការសាងសង់ ប្រះមេ ខេត្ត
 ប្រកាន់បណ្ណាល័យ ប្រើការសាងសង់ (១) ៣២៩
- ៦- អំពីលេចក្តី ប្រកាន់បណ្ណាល័យ ប្រះមេ ខេត្ត ប្រើការសាងសង់ ប្រះមេ ខេត្ត
 (ឧប្បទេសក្តី ប្រកាន់បណ្ណាល័យ ប្រះមេ ខេត្ត ប្រើការសាងសង់ ប្រះមេ ខេត្ត
 ប្រកាន់បណ្ណាល័យ ប្រើការសាងសង់ ប្រះមេ ខេត្ត ប្រើការសាងសង់)

ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ

ព្រះមហា នន្ទ

ប្រែពីបាលីមកជាខេមភាសា

ធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រប្បកាសនំ

ពាក្យប្រកាសផ្ដើមនឹងសូត្រនូវព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ

បណ្ដាអ្នកបម្រើនឹងសូត្រធម្មចក្កនោះ ត្រូវឱ្យតែម្នាក់ឬពីរនាក់សូត្រ

ប្រកាសថា ៖

អនុត្តរអភិសម្ពោធិ សម្ពុជ្ឈិត្យាតថាគរោតា បដិម៌-
យំអនោសសិ ធម្មចក្កំអនុត្តរំ សម្មនេវបវត្តេត្ថោ
លោកេអប្បជិវត្តិយំ ។

ព្រះគង្វារគង្វារម្ចាស់ ទ្រង់បានត្រាស់ នូវព្រះ អនុត្តរសម្មា-
សម្ពោធិញ្ញាណហើយ កាលព្រះអង្គប្រកាសនូវធម៌ដែលឥតមានអ្នក
ឯណាមួយក្នុងលោក និងកាចឱ្យប្រព្រឹត្តទៅបាន មានតែព្រះអង្គទើបកាច
ឱ្យប្រព្រឹត្តទៅបានដោយប្រពៃពិត ទ្រង់បានសម្ដែងហើយ នូវធម្មចក្ក
ដ៏ប្រសើរឯណាជាមុនដំបូង ។

យត្តាត្តាតាខុកោអត្តា បដិបត្តិចមជ្ឈិមា ចត្តស្វា-
រិយសត្វេសុ វិសុទ្ធិញ្ញាណទស្សនំ ។

គឺជាធម៌ដែលជាផ្លូវប្រតិបត្តិដ៏លាមកកាត្រក់ ថយថោកទាំងឡាយ
ពីរប្រការ និងផ្លូវប្រតិបត្តិជាកណ្តាល និងប្រាជ្ញាដែលឃើញជាក់ច្បាស់
ក្នុងអរិយសច្ចៈទាំងឡាយ ៤ ជាប្រាជ្ញាដ៏បរិសុទ្ធ ដែលព្រះអង្គបានសម្តែង
ហើយក្នុងព្រះធម្មចក្កវណ្ណ ។

ទេសិតធម្មបរាជេន សម្មាសម្ពោធិកិត្តិនំ នាមេ-
ធិវិស្សុត្តសុត្តំ ធម្មចក្កប្បវត្តិនំ វេយ្យាករណាចារេន
សន្តិទ្ធន្តណាមេស ។

យើងទាំងឡាយចូរសូត្រខ្លួនព្រះធម្មចក្កនោះ ដែលព្រះសម្មាសម្ពុទ្ធ
ជាធម្មរាជ ទ្រង់សម្តែងហើយប្រាកដ ដោយឈ្មោះថាធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ
ជាព្រះសូត្រប្រកាសខ្លួនសម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ គឺប្រកាសឲ្យដឹងថា ព្រះអង្គ
ប្រាកដជាបានគ្រាន់ច្បាស់ ជាព្រះសព្វញ្ញាត្តិហើយ ព្រះសូត្រគឺព្រះ
សន្តិកិតាចារ្យ បានប្រជុំគ្នាសង្គាយនាំរៀបរៀងដោយរាជ្យជាបាលី
វេយ្យាករណ៍ គឺជាព្រះសូត្រដ៏គមនាតាចាំឡើយ យើងត្រូវសូត្រឲ្យព្រម
គ្នាក្នុងកាលនេះហោង ។

ធម្មចក្កប្បវត្តនសុត្តិ
ជិវិម្ពេសុត្តិ

ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រនេះ គឺប្តូរឈ្មោះអានខ្លះថា បានស្តាប់មក
ហើយដោយអាការៈដូច្នោះថា ។

ឯកំសមយំកកវំ ពាកណសិយំ វិហារតិវសិបទេ
មិគនាយេ ។

សម័យមួយព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់គង់នៅក្នុងព្រៃ ឥសិបទមិគនា-
យវន ជិតក្រុងពាកណសិ ត្រក់ទោកកវំកិក្ខុអាមន្តេសិ ។

ត្រាតោះព្រះដ៏មានព្រះភាគ ទ្រង់ត្រាស់ហៅចញ្ជាវត្តិយភិក្ខុវាំងឡាយ
មកហើយ ទ្រង់ត្រាស់ទេសនាឲ្យព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រថា ៖

ទ្វេមេកិក្ខុវេអន្តរេវត្វដិទេននសេវិតត្វា ម្ចាស់ភិក្ខុវាំង
ឡាយ អន្តរមិ គីសេចក្តីលាមកពាក្រកំវាំងឡាយវាយ៉ាងនេះ បញ្ចជិតមិន
គួរសេព គឺថាមិនគួរប្រព្រឹត្តឡើយ តតមេទ្វេ អន្តរមិវាំងឡាយវា
យ៉ាងនោះ ដូចម្តេច ។

យោចាយំកាមេសុ កាមសុខស្វិកាទុយោតោ
ហិលោ កម្មោ! ចាដុដ្ឋិទិកោ អនិរយោអនត្ថុសញ្ញិតោ ។

គឺការប្រកបខ្លួនឲ្យជាប់ជំពាក់នៅដោយកាម ក្នុងកិលេសកាមនិង
វត្ថុកាមទាំងឡាយឯណា ជាធម៌របស់អ្នកស្រុក ជារបស់បុគ្គល មិនមែន
ជារបស់ព្រះអរិយ មិនមែនជាការប្រកបដោយប្រយោជន៍ឡើយនេះ ។

យោចាយំអត្តតិលមដាទុយោតោ ទុត្តោអនិ-
រយោអនត្ថុសញ្ញិតោ ។

គឺការប្រកបសេចក្តីឡើយហត់ដល់ខ្លួន គឺជាការខំប្រឹងប្រព្រឹត្តកាន់
វត្ថុបែបយ៉ាងនៃគ្រូនិរ្តិយ ឲ្យតែឡើយខ្លួនឥតអំពើ ឯណាដែលជាហេតុ
នាំឲ្យតែលំបាកកាយទេ ។ មិនមែនជាធម៌របស់អរិយ មិនមែនជាការ
ប្រកបដោយច្របាយជនឡើយនេះ ។

- ឯត្រៃវិទ្យាភិក្ខុវេទុកោអន្ត អនុបកម្មមជ្ឈិមាបដិ-
បទា តថាគតេនអភិសម្ពុទ្ធា ចក្កុកករណី ញាណាក-
រណី ឧបសមាយ អភិព្វាយ សម្ពោធាយ និព្វា-
នាយសំវត្តតិ ។

ម្នាលភិក្ខុបំណងឡាយ មជ្ឈិមបដិបទា គឺសេចក្តីប្រតិបត្តិជា
កណ្តាល ដែលមិនហាយច្រឡំនឹងអន្តរមិ បំណងឡាយពីរយ៉ាងនោះ នោះ
ឯង ដែលគង់គតបានគ្រាន់ដឹងហើយ ជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យកើត
បញ្ញាចក្កុ (ភ្នែកគឺប្រាជ្ញា) ធ្វើឲ្យកើតសេចក្តីដឹងច្បាស់ប្រាកដ
រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីខ្ជាប់ ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តី
ដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរលត់ទុក្ខ ។

តត្ថមាចសាភិក្ខុវេទុកោអន្ត មជ្ឈិមាបដិបទា តថាគតេន-
អភិសម្ពុទ្ធា ចក្កុកករណី ញាណាករណី ឧបសមាយ
អភិព្វាយ សម្ពោធាយ និព្វានាយសំវត្តតិ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុខំនិទ្ធាយ មជ្ឈិមបដិបទាវដលនថាភត បាទត្រាស់
ដឹងហើយ ដែលថាជាសេចក្តីប្រតិបត្តិធ្វើឲ្យភិក្ខុបញ្ញា ចត្តុ (ក្នុងភិ
ប្រាជ្ញា) ធ្វើឲ្យភិក្ខុសេចក្តីដឹងច្បាស់ប្រាកដ វេមនិប្រត្រឹមត្រូវដើម្បីសេចក្តី
ម្យ៉ាង ដើម្បីសេចក្តីដឹងចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តី
លេកខុកខានដូចម្តេច ។

អយមេវិអរិយោអដ្ឋង្គិកោមគ្គោ

អដ្ឋង្គិកមគ្គ គឺធម៌ជាផ្លូវមានអង្គ ៨ ជាគ្រឿងចេញដើរទៅចាក
សីលសត្រូវគិតលុបចោល ហៅថាមជ្ឈិមបដិបទា ។

សេយ្យដំនំ អដ្ឋង្គិកមគ្គនោះដូចម្តេច ឯអដ្ឋង្គិកមគ្គ
នោះ គឺ : សម្មាទិដ្ឋិ គឺប្រាជ្ញាដែលយល់ត្រូវ ១ សម្មាសង្កប្បោ
គឺគម្រោះត្រូវ ១ សម្មាវាចា គឺសម្តីត្រូវ ១ សម្មាកម្មប្បោ គឺការងារ
ត្រូវ ១ សម្មាអាជីវោ គឺកិរិយាចិត្តមិនវិកលត្រូវ ១ សម្មាវាយាមោ
គឺព្យាយាមត្រូវ ១ សម្មាសតិ គឺសេចក្តីលើកត្រូវ ១ សម្មាសមាធិ
កិរិយាធម្មល្អចិត្តត្រូវ ១ ។

អយំខោសាកិត្តវេមជ្ឈិមបដិបទា តថាគតេនអ-
ភិសម្ពុទ្ធា ចត្តុកករណី ញាណកករណី ឧបសមាយ
អភិញ្ញាយ សន្តោនាយ ទិញ្ញាយសំវត្តតិ ។

ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយ អង្គជំនុំតមក្តី នេះឯង ដែលហៅថា
មជ្ឈិមបដិបទា ដែលគេថាគតបានត្រាស់ដឹងហើយនោះ ជាសេចក្តី
ច្រកបក្តីធ្វើឱ្យកើត បញ្ញាចក្ខុ (ភ្នែកគឺប្រាថ្នា) ធ្វើឱ្យកើតសេចក្តីដឹង
ច្បាស់ប្រាកដ រមែងប្រព្រឹត្តទៅ ដើម្បីសេចក្តីម្ខាង ដើម្បីសេចក្តីដឹង
ចំពោះ ដើម្បីសេចក្តីដឹងដោយប្រពៃ ដើម្បីសេចក្តីរលត់ខ្ពុក ។

ឥន្ទ្រិយោ ធម៌កិច្ចាវេ ទុក្ខំអរិយសច្ចំ ជាតិបិទុក្ខា
ជរាបិទុក្ខា ព្យាធិបិទុក្ខា មរណាមិទុក្ខំ អប្បយេហិ
សម្បយោ កាឡុក្ខា បិយេហិវិប្បយោ កាឡុក្ខា
យមិទ្ធិធនលកតិមិទុក្ខំ សិទ្ធិត្ថេនបណ្ណប្បទានិក្ខត្តា-
បិទុក្ខា ។

កិរិយាករក្តីនៃខន្តក្តី ម្ចាស់ភិក្ខុទាំងឡាយសេចក្តីចាស់គ្រាំគ្រានៃ
ខន្តក្តី ឈឺចាប់នៃខន្តក្តី បែកបាក់នៃខន្តក្តី ក៏ជាទីនាំមកនូវខុក សភាពច្រ-
កបនៅដោយសត្វ និងសង្ខារទាំងឡាយដែលមិនជាទីស្រឡាញ់ពេញចិត្ត
ក្តី ព្រាត់ប្រាសចាកសត្វ និងសង្ខារទាំងឡាយ ជាទីស្រឡាញ់ពេញ
ចិត្តក្តី ក៏ជាទីនាំមកនូវខុក កាលបើប្រាថ្នាប្តូរវត្ថុឯណាមួយហើយ មិន
បាននូវវត្ថុនោះក៏ជាទីនាំមកនូវខុក ឧបាទានក្នុងទាំងឡាយ ដែលព្រះដ៏
មានព្រះភាគសម្តែងហើយ ដោយសេចក្តីបំប្រែញ ក៏ជាទីនាំមកនូវខុក ក៏
ខុកមានករក្តីនៃខន្ត ៥ ជាដើមនេះឯង រឿយៗថា ទុក្ខំអរិយសច្ចំ ។

ឥតខ្ចោបនកិច្ចវេទុក្ខសមុទយោ អរិយសង្ខយាយ
តណ្ហាចារោត្តវិការនិរតសហតតាតត្រតត្រាតិទង្គិដ៏
សេយ្យដ៏ធំ កាមតណ្ហា កវតណ្ហា វិកវតណ្ហា ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ តណ្ហា ឯណាមានប្រក្រតីភាគតែងនូវភពថ្មី
ដល់ព្រមដោយសេចក្តីត្រេកអរក្នុងរាត មានប្រក្រតីទ្យត្រេកអរក្នុងភពនោះ
តណ្ហានោះដូចម្តេច តណ្ហានោះ គឺកាមតណ្ហា ១ កវតណ្ហា ១
វិកវតណ្ហា ១ សេចក្តីប្រាថ្នាមាន កាមតណ្ហា ជាដើមនេះឯង
ឈ្មោះ ទុក្ខសមុទយសង្ខ ។

ឥតខ្ចោបនកិច្ចវេទុក្ខនិរតតោ អរិយសង្ខ យោ-
តស្សាយេវ តណ្ហាយអសេសវិរតនិរតោ ចារោបដ៏
និស្សត្តោមុតិអបាលយោ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ កិរិយាលេតបន្តីនូវតណ្ហានោះ ដោយអរិយ
មគ្គមិនឱ្យតណ្ហាសល់នៅបានឯណា កិរិយាលេតបន្តីលោសបន្តីចោលនូវ
តណ្ហានោះឯណា កិរិយាផ្តុកចាកតណ្ហានោះឯណា មិនមានពាល័យក្នុង
តណ្ហានោះឯណា កិរិយាលេតនូវតណ្ហាដោយអរិយមគ្គមិនឱ្យសល់នូវជា
ដើមនោះឯង ឈ្មោះ ទុក្ខនិរតសង្ខ ។

សំនុំខោបងកិត្តិវេទុក្ខនិរោធតាមិច្ចិ បដិបទាអរិយសត្វ
អយមេវេវា អដ្ឋង្គិកោមត្តោ សេយ្យដំនុសម្មាទិដ្ឋិ
សម្មាសង្កប្បោ សម្មាភិច្ចា សម្មា-
កម្មត្តោ សម្មាអាជីវោ សម្មាភិយាមោ សម្មាសតិ
សម្មាសមាធិ ។

ខ្លួនកិត្តិវេទុក្ខនិរោធតាមិច្ចិ ប្រកបដោយ
អង្គ ៨ ប្រការ អរិយមគ្គនោះដូចម្តេច មគ្គដែលប្រកបដោយអង្គ
៨ ប្រការ គឺច្រុះផ្លូវដែលយល់ត្រូវ ១ គឺគម្រឹះត្រូវ ១ គឺសម្តីត្រូវ ១
គឺការងារត្រូវ ១ គឺកិរិយាចិត្តមជ្ឈិមត្រូវ ១ គឺព្យាយាមត្រូវ ១ គឺសេចក្តី
រលឹកត្រូវ ១ គឺកិរិយាតម្កល់ចិត្តត្រូវ ១ អរិយមគ្គប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការ
ខេងង ឈ្មោះ ទុក្ខនិរោធតាមិច្ចិ បដិបទាអរិយសត្វ ។

កាលត្រាស់ទេសនា លក្ខណៈអរិយសត្វ ៤ ប្រការ ដូច្នោះ
ហើយ ទើបត្រាស់ទេសនាញាណទាំង ៣ ប្រការ គឺសច្ចញ្ញាណ ១
កត្តញ្ញាណ ១ កេតញ្ញាណ ១ ឲ្យទូទៅក្នុងអរិយសត្វ ៤
កថាថា ៖

សំនុំទុក្ខនិរិយសត្វដ្ឋិមេកិត្តិវេទុក្ខនិរោធតាមិច្ចិ អនុស្សាវរន្ត
សុធម្មេសុ ចក្កំទុទទាទិ ញ្ញាណំទុទទាទិ បញ្ញាទុទទាទិ
វិជ្ជាទុទទាទិ អារាមោកាទុទទាទិ ។

មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចក្ខុដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញាដែល
 ដឹងច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនខុស មិនភ្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា ៣
 និងវិជ្ជា ៨ បញ្ញាដែលភ្នំស្វាន់ក្នុងទុក្ខសច្ចធម៌ទាំងឡាយ ដែល
 គឺជាគតមិនធ្លាប់ដែលបានឮ ក្នុងកាលមុនៗសារៈឡើយ កើតឡើង
 ហើយដល់គឺជាគតដូច្នោះ ក៏ដទុកមានជាតិទុកជាដើមនេះ ឈ្មោះទុក្ខ
 អរិយសច្ច ។

តំខោបដំនុក្ខុអរិយសច្ចៗបរិញ្ញាយ្យន្តិម ភិក្ខុវេ
 បុត្រេអននុស្សុតេសុ ធម្មេសុចក្ខុទុទទាទិ ញាណំទុទ
 ទាទិ បញ្ញាទុទទាទិ វិជ្ជាទុទទាទិ អាណោកោ-
 ទុទទាទិ ។

មាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចក្ខុដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញាដែល
 ដឹងច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនខុសមិនភ្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា ៣
 និងវិជ្ជា ៨ បញ្ញាដែលភ្នំស្វាន់ក្នុងទុក្ខសច្ចធម៌ទាំងឡាយ ដែលគឺជាគត
 មិនធ្លាប់ដែលបានឮក្នុងកាលមុនៗសារៈឡើយ កើតឡើងហើយដល់គឺជាគត
 ដូច្នោះ ក៏ដទុកមានជាតិទុកជាដើមនេះ ឈ្មោះថា ទុក្ខអរិយសច្ច
 ទុក្ខអរិយសច្ចនោះឯង គឺគឺជាគតត្រូវកំណត់បាន ។

តំទោមនិងទុក្ខអរិយសច្ចបរិញ្ញាតន្តិមេ ភិក្ខុវេ
បុត្រេអនទុស្ស័តេសុ ធម្មេសុចក្កំទុទទានិ ញាណំទុទ-
ទានិ បញ្ញាទុទទានិ វិជ្ជាទុទទានិ អាណោកោទុ-
ទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចក្កដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹង
ច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនទុសមិនក្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា ៣ និង
វិជ្ជា ៨ បញ្ញាដែលភ្លឺស្វាងក្នុងទុក្ខ អរិយសច្ចធម៌ ទាំងឡាយដែល
គង់គភ៌មិនប្លែកដែលបានក្នុងកាលមុនសោយឡើយ កើតឡើងហើយដល់
គង់គភ៌ដូច្នោះ ក៏ទុក្ខមានជាតិទុក្ខជាដើមឈ្មោះថា ទុក្ខអរិយសច្ច
ទុក្ខអរិយសច្ច នេះឯង គឺគង់គភ៌ណាត់បានហើយ ។

កាលត្រាស់ទេសនាសច្ចញ្ញាណ កតញ្ញាណក្នុងទុក្ខអរិយសច្ចបរិ
ហើយ ទើបទេសនា សត្វញ្ញាណ កិច្ចញ្ញាណ តតញ្ញាណ
ក្នុង ទុក្ខសមុទយសច្ច កៅរៀតថា ៖

ឥតទុក្ខសមុទយោអរិយសច្ចន្តិមេភិក្ខុវេ បុត្រេអន
ទុស្ស័តេសុ ធម្មេសុចក្កំទុទទានិ ញាណំទុទទានិ
បញ្ញាទុទទានិ វិជ្ជាទុទទានិ អាណោកោទុទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចតុត្ថ ដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញា
 ដែលដឹងច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនខុសមិនក្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា
 ៣ និងវិជ្ជា ៨ បញ្ញាដែលភ្លឺស្វាងក្នុង ទុក្ខសមុទយសច្ច ធម៌ទាំង
 ឡាយ ដែលគេថាគតមិនភ្ជាប់ដែលបានឮ ក្នុងកាលមុនសោះឡើយ
 កើតឡើងហើយដល់គេថាគតដូច្នោះថា កាមតណ្ហា កវតណ្ហា
 វិកវតណ្ហា, នេះ ឈ្មោះថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច ។

តទៅបដិទំទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច បហាតត្វន្តិ
 មេតិក្ខុវេបុក្ខេអនុស្សតេសុធម្មេសុ ចត្តំទុទទានិ
 ប្បាលំទុទទានិ បញ្ញាទុទទានិ វិជ្ជាទុទទានិ អាណា-
 កោទុទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចតុត្ថ ដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញា
 ដែលដឹងច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនខុស មិនក្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា
 ៣ និងវិជ្ជា ៨ បញ្ញាដែលភ្លឺស្វាងក្នុង ទុក្ខសមុទយសច្ច ធម៌
 ទាំងឡាយ ដែលគេថាគតមិនភ្ជាប់ដែលបានឮ ក្នុងកាលមុនសោះឡើយ
 កើតឡើងហើយដល់គេថាគតដូច្នោះថា កាមតណ្ហា កវតណ្ហា
 វិកវតណ្ហា នេះ ឈ្មោះថា ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច
 ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ច នោះឯង គឺគេថាគតគប្បកំណត់លះ
 បដិចោល ។

តំទៅបដិទំនុក្ខសមុទយោអរិយសច្ចំ បហំនត្តិ-
មេភិក្ខុវេ បុត្រេអននុស្សរេសុទ្ធស្មេសុ ចក្កំឧទទានិ
ញាណំឧទទានិ បញ្ញា ឧទទានិ វិជ្ជា ឧទទានិ អាណា-
តោឧទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចក្កំដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញាដែល
ដឹងច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនទុសមិនក្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា ៣
និងវិជ្ជា ៤ បញ្ញាដែលភ្លឺស្វាង ក្នុង ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចំ ធម៌ទាំង
ឡាយដែលគង់គកមិនប្លាប់ដែលបាខន្តក្នុងកាលមុខសោនឡើយកើតឡើង
ហើយដល់គង់គកដូច្នោះថា ព្រះនិក្ខាន នេះឈ្មោះថា ទុក្ខសមុទយ
អរិយសច្ចំ ទុក្ខសមុទយអរិយសច្ចំ នោះឯង គឺគង់គកធ្វើ
ឲ្យជាក់ច្បាស់ហើយ ។

កាលប្រាសខេសនា សច្ចញ្ញាណា, តិច្ឆញ្ញាណា,
កតញ្ញាណា ក្នុង ទុក្ខនិរោធអរិយសច្ចំ ចប់ហើយទើបប្រាស
ខេសនា សច្ចញ្ញាណា តិច្ឆញ្ញាណា កតញ្ញាណា ក្នុង ទុក្ខ-
និរោធតាមិទីបដិបទាអរិយសច្ចំ គេទៅទៀតថា ៖

នំទំនុក្ខនិរោធតាមិទីបដិបទាអរិយសច្ចំនិមេភិក្ខុ-
វេបុត្រេអននុស្សរេសុទ្ធស្មេសុ ចក្កំឧទទានិ ញាណំឧទ-
ទានិ បញ្ញា ឧទទានិ វិជ្ជា ឧទទានិ អាណាតោឧទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចក្កដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់
 បញ្ញាដែលដឹងមិនខុស មិនភ្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា
 ៨ បញ្ញាដែលភ្លឺស្វាងក្នុង ទុក្ខនិរោធហរិយសច្ច ធម៌ទាំងឡាយដែលគម្រោង
 មិនធ្លាប់ដែលបានក្នុងកាលមុនសោះឡើយ កើតឡើងហើយដល់គម្រោង
 គតដូច្នោះថា ព្រះនិព្វាននេះឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធហរិយសច្ច ។

តំទោ បដិទំ ទុក្ខនិរោធហរិយសច្ចំ សច្ចំ កាតត្វនិ
 មេតិ ក្ខេបេត្តេ អនុស្សនេ សុធម្មេ សុ ចក្កំ ខុទ្ទទានិ ប្រា-
 ណំ ខុទ្ទទានិ បញ្ញា ខុទ្ទទានិ វិជ្ជា ខុទ្ទទានិ អាណោតោ ខុ-
 ទ្ទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញា ៣ ក្នុង ដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹង
 ច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនខុសមិនភ្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា
 ៨ បញ្ញាដែលភ្លឺស្វាងក្នុង ទុក្ខនិរោធហរិយសច្ច ធម៌ទាំងឡាយដែល
 គម្រោងមិនធ្លាប់ដែលបានក្នុងកាលមុនសោះឡើយ កើតឡើងហើយ
 ដល់គម្រោង ដូច្នោះថា ព្រះនិព្វាននេះឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធហរិយ
 សច្ច ទុក្ខនិរោធហរិយសច្ច នោះឯង គឺគម្រោងប្បវត្តិ
 ច្បាស់ឡើង ។

តំខាមនីនំទុក្ខនិរោធហរិយសច្ចំ សច្ច្នតតន្តិមេ
ភិក្ខុវេបុព្វេអនុស្សវេសុធម្មេសុ ចត្តិទុទទានិ ញា
ណំទុទទានិ បញ្ញាទុទទានិ វិជ្ជាទុទទានិ អាណោកោ
ទុទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចតុវដ្តលឃើញច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹង
ច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនខុសមិនភ្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា ៣ និង
វិជ្ជា ៨ បញ្ញាដែលភ្នំស្វាងក្នុង ទុក្ខនិរោធហរិយសច្ចំ ធម៌ទាំង
ឡាយ ដែលគង់ជាគតិមន្ត្រាចរដែលបានព្រះកាលមុនសោនឡើយ កើត
ហ្ន៎រហើយដល់គង់ជាគតិ ដូច្នោះថា ព្រះនិព្វាននេះឈ្មោះថា ទុក្ខនិ-
រោធហរិយសច្ចំ ទុក្ខនិរោធហរិយសច្ចំ នោះឯង គឺគង់ជាគតិ
ធ្វើឲ្យដាក់ច្បាស់ហើយ ។

កាលប្រាសខេសនា សច្ច្នញ្ញាណា តិច្ចញ្ញាណា តត-
ញ្ញាណា ក្នុង ទុក្ខនិរោធហរិយសច្ចំ ចប់ហើយ រើប្រាស
ខេសនា សច្ច្នញ្ញាណា តិច្ចញ្ញាណា តតញ្ញាណា ក្នុង
ទុក្ខនិរោធតាមិធិបដិបទាអរិយសច្ចំ គេទៅទៀតថា ៖

នំទុក្ខនិរោធតាមិធិបដិបទាអរិយសច្ច្នតតន្តិមេ ភិក្ខុវេ-
បុព្វេអនុស្សវេសុធម្មេសុ ចត្តិទុទទានិ ញាណំទុ-
ទទានិ បញ្ញាទុទទានិ វិជ្ជាទុទទានិ អាណោកោទុទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចតុវគ្គដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញាដែល
 ដឹងច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនខុស មិនភ្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា ៣
 និងវិជ្ជា ៨ បញ្ញាដែលភ្នំស្វាងក្នុង ទុក្ខនិរោធតាមិទិបដិបទា
 អរិយសច្ច ធម៌ទាំងឡាយគឺ គថាគត មិនធ្លាប់ដែលបាន ពុំ ក្នុងកាល
 មុនសោះឡើយ កើតឡើងហើយដល់គថាគត ដូច្នោះថា អរិយមគ្គ
 ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការនេះឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធតាមិទិ
 បដិបទាអរិយសច្ច ។

តំរូវបដិទំទុក្ខនិរោធតាមិទិបដិបទាអរិយសច្ច
 ការវេទន្តនិមេតិក្ខុវេបុទ្វេអនុស្សតេសុធម្មេសុចក្ខុទុទ
 ទានិ ញ្ញៈសំធុទានិ បញ្ញាទុទទានិ វិជ្ជាទុទទានិ
 អាណាគោទុទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចតុវគ្គ ដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងច្បាស់
 បញ្ញាដែលដឹងមិនខុស មិនភ្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា ៣ និងវិជ្ជា ៨ បញ្ញា
 ដែលភ្នំស្វាងក្នុង ទុក្ខនិរោធតាមិទិបដិបទាអរិយសច្ច ទាំង
 ឡាយ គឺគថាគតមិនធ្លាប់ដែលបានពុំ ក្នុងកាលមុនសោះឡើយ កើត
 ឡើងហើយដល់គថាគត ដូច្នោះថា អរិយមគ្គ ប្រកបដោយអង្គ ៨
 ប្រការនេះ ឈ្មោះថា ទុក្ខនិរោធតាមិទិបដិបទាអរិយសច្ច
 ទុក្ខនិរោធតាមិទិបដិបទាអរិយសច្ច នោះឯង គឺគថាគតប្ប

ចម្រើនឲ្យកើតឡើង ។

តំទាមដំណុំកូដិរោធតាមិដិបដិបទាអរិយសច្ចុកា
វិត្តិមេ ភិក្ខុវេបុរោអនុស្សតេសុធម្មេសុ ចក្កុំខុទ-
ទានិ ញាណំខុទទានិ បញ្ញាខុទទានិ វិជ្ជាខុទទានិ អា-
លោកោខុទទានិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ បញ្ញាចក្កុំដែលឃើញច្បាស់ បញ្ញា
ដែលដឹងច្បាស់ បញ្ញាដែលដឹងមិនខុសមិនភ្លាត់ បញ្ញាដែលដឹងក្នុងវិជ្ជា
ពុទ្ធវិជ្ជា៨ បញ្ញាដែលភ្លឺស្វាងក្នុងនុកូដិរោធតាមិដិបដិបទាអ-
រិយសច្ចុ ធម៌ទាំងឡាយ ដែលគឺជាគតិមិនប្លាចដែលបានក្នុងកាល
មុនសារឡើយ កើតឡើងហើយដល់គឺជាគតិ ដូច្នោះចាំព្រះ អរិយមគ្គ
ប្រកបដោយអង្គ ៨ ប្រការនេះ ឈ្មោះថា នុកូដិរោធតាមិដិបដិ-
បទាអរិយសច្ចុ ខាងដំនើរគឺជាគតិចំរើនឲ្យកើតហើយ ។

យាវក្រីវត្តមេភិក្ខុវេសមេសុចត្វុសុ អរិយសច្ចុសុ
ឋវត្តិបវវិជ្ជាទានសាគារំ យថាភ្នំញាណានុស្សនំ
នសុវិសុទ្ធិអហោសិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ញាណដែលឃើញអរិយសច្ចុ ថា មាន-
បរិវដ្ត ៣ មានសភាវ ១២ ប្រព្រឹត្តិទៅក្នុងអរិយសច្ចុទាំងឡាយ ៤ នេះ
ដូច្នោះមិនខានបរិសុទ្ធារ មានដល់គឺជាគតិដោយពិតគ្រប់បណ្តា ។

លេវតាវហំភិក្ខុវេ សនេវតេលោកេ សមារតេ
សត្រហ្មតេ សស្សមណាត្រាហ្មណិយាបដាយេ សនេ-
វមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិអភិសម្មុន្ទោបច្ចុ-
ញាសី ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ គេថាគតក៏មិនទាន់ប្តេជ្ញាខ្លួនថាជាអ្នកត្រាស់ដឹង
នូវ សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណា មិនមានការត្រាស់ដឹងទៀតក្រែលែងជាង
ព្រមទាំងខេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពួកសត្វ ព្រមទាំង
សមណាត្រាហ្មណ៍ ទាំងខេវតា និងមនុស្សគ្រឹមនោះឯង ។

យតោចខោមេភិក្ខុវេ ឥមេសុចត្វុសុ អរិយស-
ច្ចេសុ បរិវុទ្ធិ បរិវុទ្ធិនាទសាតារំ យថាគុតំញ្ញាណ
នស្សនំ សុវិសុទ្ធិអហោសិ ។

ម្នាលភិក្ខុទាំងឡាយ ញាណដែលឃើញ អរិយសច្ច ថាមាន
បរិវុទ្ធភាពមានអាការ ១២ ឱ្យប្រព្រឹត្តទៅក្នុង អរិយសច្ច ទាំងឡាយ
៤ នេះ ដូច្នោះបរិសុទ្ធល្អ មានផលគេថាគតកាលណាហើយ ។

អថាហំភិក្ខុវេ សនេវតេលោកេ សមារតេ
សត្រហ្មតេ សស្សមណាត្រាហ្មណិយាបដាយេ សនេ-
វមនុស្សាយ អនុត្តរំ សម្មាសម្ពោធិអភិសម្មុន្ទោបច្ចុ-
ញាសី ។

ម្នាលភិក្ខុបំរើឡាយ គថាគតក៏ប្តេជ្ញាខ្លួនថា ជាអ្នកគ្រាស់ដឹងនូវ
សម្មាសម្ពោធិញ្ញាណ មិនមានការគ្រាស់ដឹងដទៃត្រូវលែងជាង
ក្នុងលោក ព្រមទាំងទេវលោក មារលោក ព្រហ្មលោក ក្នុងពួកសត្វ
ព្រមទាំងសមណព្រាហ្មណ៍ ទាំងទេវតា និងមនុស្ស ក្នុងកាលនោះឯង ។

ញ្ញាណញ្ញាបនមេធស្សន៍ ទុទទាធិអត្តប្បមេវមុត្តិ
អយមន្តិមាជាតិទត្តិទាទិបុទត្តិវោតិ ។

តើបញ្ញាដែលដឹងច្បាស់ បានកើតឡើងហើយដល់គថាគតដូច្នោះថា
សេចក្តីច្រឡោយវិសេសរបស់គថាគត មិនប្រែប្រួលឡប់កម្រិតទៀតឡើយ
នោះក៏ដឹងដឹងបំផុតក្រីមនេះហើយ ឥឡូវនេះ គតថ្មី ក៏ការប្រែប្រួលកើត
ទៀតក៏មិនមានឡើយ ។

វិទូមណីបកគរិ

លុះព្រះដ៏មានព្រះភាគទេសនា ព្រះធម្មចក្កប្បវត្តនសូត្រ
នេះចប់ហើយ ។

អត្តមជាបញ្ចវគ្គិយាភិក្ខុកកវតោ កាសិវតិវតិទុក្ខិ ។
បញ្ចវគ្គិយភិក្ខុ បំរើឡាយ ក៏គ្រេកអររីករាយខឹងភាសិតរបស់
ព្រះដ៏មានព្រះភាគព្រះពោលស្តី ។

ឥមស្មិញ្ញាបនមេធស្សនណស្មិញ្ញាមារេ រាយស្មិ-
តោតោណាតាស្សវិវិវតមលំ ធម្មចក្កទុទទាធិ ។

នាកាលវេយ្យករណ៍ គឺព្រះសូត្រដែលមិនមានភាពនោះ គឺព្រះដ៏
មានព្រះភាគត្រាស់ទេសនាហើយ ធម្មចក្ក គឺ សោតាបត្តិមគ្គ ដ៏
ប្រាសចាកខ្ពស់គឺភគ ប្រាសចាកមន្ទិលអកុសលកើតឡើងហើយ ដល់
ព្រះតោល្លាញ ដ៏មានអាយុ ។

យំ តិរិញ្ញា សមុទយ ធម្មំ សត្វំ ទំ រោធន ធម្មំ ទំ អកុសលធម៌
ឯណាមួយ ដែលមានលក្ខណៈកើតឡើង អកុសលនោះ ក៏លេចចាំង
អស់ទៅ ។

បវត្តិទេ ចកតវេតា ធម្មចក្កេ នាកាលព្រះ ធម្មចក្កប្បវត្តន
សូត្រ គឺព្រះដ៏មានព្រះភាគត្រាស់ទេសនាបង្ហាញហើយ ។

កុម្មារេភំ សទ្ធមនុស្សុវេសុំ វិបត្តិវេតា ពារណា-
សិយំ វេសិបតទេវិកាយេ អនុត្តរំ ធម្មចក្កំ បវត្តិកំ
អប្បនិវត្តិយំ សមណេភំ ព្រាហ្មណេភំ ទេវេភំ
មារេភំ ព្រាហ្មណេភំ គេតិកេភំ លោកស្មិនំ ។

ក្នុងវេតាចាំងឡាយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឲ្យលាន់ឮឡើងទៅដូច្នោះថា
ចក្រ គឺធម៌នេះ នឹងរកចក្រឯណាមួយឲ្យក្រែលែងជាន់គ្នា គឺសមណៈក្តី
ព្រាហ្មណ៍ក្តី វេតាភក្តី មារក្តី ព្រាហ្មក្តី អ្នកឯណា ។ ក្តី ក្នុងលោកនឹងសម្លេង
ពុំបានឡើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះគន្តិត្រាស់ទេសនាហើយ ក្នុង វេសិ
បតទេវិកាយវេទ ដិតក្រុងពារណសី ។

ក្នុងនោះ ទេវតាចំសន្តិសុត្វា ចាតុមហារាជិកា ទេវតា
សន្តមទុស្ស្វវេស្តុ ។

ចាតុមហារាជិកា ទេវតាចំសន្តិសុត្វា ចាតុមហារាជិកា ទេវតា
ចំសន្តិសុត្វា ហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្រេច ឲ្យលាងព្រឺងទៅ ដោយសេចក្តី
សរសើរដូចគ្នា ។

ចាតុមហារាជិកា ទេវតាចំសន្តិសុត្វា តាវតីសា-
ទេវតា សន្តមទុស្ស្វវេស្តុ ។

តាវតីសា ទេវតាចំសន្តិសុត្វា ចាតុមហារាជិកា ទេវតា
ចំសន្តិសុត្វា ហើយ ក៏ញ៉ាំងឲ្យលាងព្រឺងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរ
ដូចគ្នា ។

តាវតីសា ទេវតាចំសន្តិសុត្វា យាមា ទេវតា សន្ត-
មទុស្ស្វវេស្តុ ។

យាមា ទេវតាចំសន្តិសុត្វា ចាតុមហារាជិកា ទេវតាចំសន្តិសុត្វា
ហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្រេច ឲ្យលាងព្រឺងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា ។

យាមា ទេវតាចំសន្តិសុត្វា តុសីតា ទេវតា សន្តមទុស្ស្វ-
វេស្តុ ។

តុសីតា ទេវតាចំសន្តិសុត្វា ចាតុមហារាជិកា ទេវតាចំសន្តិសុត្វា
ហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្រេច ឲ្យលាងព្រឺងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា ។

តុសិតានំទេវំទំសទ្ធិសុត្វា ធិម្ពានតិទេវំ សទ្ធិ-
មនុស្សវេសុំ ។

ធិម្ពានតិ ខេត្តាតាំងឡាយ បានសម្រេចតុសិតខេត្តាតាំង
ឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្រេចឲ្យលាន់ព្យឿនទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរ
ដូចគ្នា ។

ធិម្ពានតិទំទេវំទំសទ្ធិសុត្វា បរទិម្ពិតវេសវត្តិទេវំ
សទ្ធិមនុស្សវេសុំ ។

បរទិម្ពិតវេសវត្តិ ខេត្តាតាំងឡាយ បានសម្រេចធិម្ពានតិខេត្តា
តាំងឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្រេចឲ្យលាន់ព្យឿនទៅ ដោយសេចក្តី
សរសើរដូចគ្នា ។

បរទិម្ពិតវេសវត្តិទំ ទេវំទំសទ្ធិសុត្វា ព្រហ្មចារិស-
ដ្ឋានទេវំ សទ្ធិមនុស្សវេសុំ ។

ព្រហ្មចារិសដ្ឋានខេត្តាតាំងឡាយ បានស្តាប់សម្រេច បរទិម្ពិតវេសវត្តិ
ខេត្តាតាំងឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្រេច ឲ្យលាន់ព្យឿនទៅ ដោយ
សេចក្តីសរសើរដូចគ្នា ។

ព្រហ្មចារិសដ្ឋានំទេវំទំសទ្ធិសុត្វា ព្រហ្មចុរេហិតា
ទេវំ សទ្ធិមនុស្សវេសុំ ។

ព្រហ្មបុរោហិតាទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេងព្រហ្មបុរោហិតា
ទេវតាទាំងឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឲ្យលាន់គួរឡើងទៅ ដោយ
សេចក្តីសរសើរដូចគ្នា ។

ព្រហ្មបុរោហិតាទំនេរទំនេរទំនេរសុទ្ធា មហាព្រហ្ម-
ទេវតា សុទ្ធមនុស្សាវេស្សំ ។

មហាព្រហ្មទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេងព្រហ្មបុរោហិតាទេវតា
ទាំងឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឲ្យលាន់គួរឡើងទៅ ដោយសេចក្តី
សរសើរដូចគ្នា ។

មហាព្រហ្មទំនេរទំនេរទំនេរសុទ្ធា បរិត្តាការទេវតា សុទ្ធ-
មនុស្សាវេស្សំ ។

បរិត្តាការទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេង មហាព្រហ្មទេវតាទាំង
ឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឲ្យលាន់គួរឡើងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរ
ដូចគ្នា ។

បរិត្តាការទំនេរទំនេរទំនេរសុទ្ធា អប្សរាណាការទេវតា
សុទ្ធមនុស្សាវេស្សំ ។

អប្សរាណាការទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេងបរិត្តាការទេវតាទាំង
ឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេងឲ្យលាន់គួរឡើងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរ
ដូចគ្នា ។

អប្បមាណាកាចំទេវាចំសន្តិសុត្តា ភាគស្សរាទេវា
សន្តមនុស្សាវេសុំ ។

ភាគស្សរាទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេង អប្បមាណាកាទេវតា
ទាំងឡាយហើយ ក៏ប្រាប់សម្លេងឲ្យលាន់ឮឡើងទៅ ដោយសេចក្តី
សរសើរដូចគ្នា ។

ភាគស្សរាចំសន្តិសុត្តា បរិវត្តសុត្តាទេវា សន្តម-
នុស្សាវេសុំ ។

បរិវត្តសុត្តាទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេង ភាគស្សរាទេវតាទាំង
ឡាយហើយ ក៏ប្រាប់សម្លេងឲ្យលាន់ឮឡើងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរ
ដូចគ្នា ។

បរិវត្តសុត្តាចំទេវាចំសន្តិសុត្តា អប្បមាណាស្សរាទេវា
សន្តមនុស្សាវេសុំ ។

អប្បមាណាស្សរាទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេងបរិវត្តសុត្តាទេវតា
ទាំងឡាយហើយ ក៏ប្រាប់សម្លេងឲ្យលាន់ឮឡើងទៅ ដោយសេចក្តី
សរសើរដូចគ្នា ។

អប្បមាណាស្សរាចំទេវាចំសន្តិសុត្តា សុត្តនិទ្ទេសកា-
ទេវា សន្តមនុស្សាវេសុំ ។

សុគតិណ្ណាទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេងអប្បមាណសុត្តាទេវតា
ទាំងឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេង ឲ្យលាន់ព្យាឡើងទៅ ដោយសេចក្តី
សរសើរដូចគ្នា ។

សុគតិណ្ណាតោងទេវតាទាំងឡាយ ដេហឬលាទេវតា
សទ្ធិមនុស្សទេវតា ។

ដេហឬលាទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេងសុគតិណ្ណាទេវតាទាំង
ឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេង ឲ្យលាន់ព្យាឡើងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរ
ដូចគ្នា ។

ដេហឬលាទេវតាទាំងឡាយ ដេហឬលាទេវតា សទ្ធិ
មនុស្សទេវតា ។

អវិហារទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេង ដេហឬលាទេវតាទាំង
ឡាយហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេង ឲ្យលាន់ព្យាឡើងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរ
ដូចគ្នា ។

អវិហារទេវតាទាំងឡាយ អត្តប្ប្បទេវតា សទ្ធិ
មនុស្សទេវតា ។

អត្តប្ប្បទេវតាទាំងឡាយ បានឮសម្លេងអវិហារទេវតាទាំងឡាយ
ហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្លេង ឲ្យលាន់ព្យាឡើងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា ។

អត្តប្បវេណីនៃវង់សង្ខំសុត្តា សុទ្ធសង្ខំនៃវង់សង្ខំប-
មនុស្សវេស្សំ ។

សុទ្ធសង្ខំទៅតាមទ្រព្យ បានព្រមទាំងអត្តប្បវេណីនៃវង់សង្ខំ
ហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្រេចឲ្យឡើងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា ។

សុទ្ធសង្ខំនៃវង់សង្ខំសុត្តា សុទ្ធសង្ខំនៃវង់សង្ខំ
នុស្សវេស្សំ ។

សុទ្ធសង្ខំទៅតាមទ្រព្យ បានព្រមទាំងសុទ្ធសង្ខំទៅតាមទ្រព្យ
ហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្រេចឲ្យឡើងទៅ ដោយសេចក្តីសរសើរដូចគ្នា ។

សុទ្ធសង្ខំនៃវង់សង្ខំសុត្តា អកនិដ្ឋការនៃវង់
សង្ខំបមនុស្សវេស្សំ ឯតម្កកវត្តាពាណិជ្ជកម្ម ឯសិបត
នេមិកនាយេអនុត្តរំ ឯម្មចក្កបរិវត្តិតំអប្បដិវត្តិយំ សម-
ណោនកំ ព្រាហ្មណោនកំ នេវេនកំ មារេនកំ
កេនិចកំលោកាស្មិនី ។

អកនិដ្ឋការទៅតាមទ្រព្យ បានព្រមទាំងសុទ្ធសង្ខំទៅតាមទ្រព្យ
ហើយ ក៏ញ៉ាំងសម្រេចឲ្យឡើងទៅដូច្នោះថា ចក្រ គឺធម៌នេះនឹងរកចក្រណា
មួយឲ្យក្រសែស្រឡាវិញ គឺសមណក្តី ព្រាហ្មណក្តី ទៅតាមក្តី មារក្តី អ្នក
ណា ។ ក្តី ក្នុងលោកនឹងសម្រេចវត្តមានឡើយ ព្រះដ៏មានព្រះភាគ ព្រះ

អង្គត្រាស់ខេសនាហើយ ក្នុងសិបភនមិគភាយវន ជីកក្រុងពារាណសី ។

ឥតិហតេនខណោនតេនមុហុតេន យាវត្រាហ្មាលោ-

កាសនោអត្តកថិ ។

សះម្លងសាគុការព្វឡើងទៅ ដរាបដល់ព្រហ្មលោក ក្នុងមួយខណៈ
មួយស្របក់នោះ ដោយអាការលាខ័ត្តក ។ គ្នាដូច្នោះ ។

អយេ ត្វានសសហស្សីលោកិយាតុ សំតាម្ប

សម្បត្តិម្បសម្បវេនិ ។

មួយមុខលោកនាគុនេះ ក៏ក្រើកញាប់ញ័រខ័នខ័នលើខ័នក្រោម
ខ័នញាប់ញ័រក្នុងទិសខ័នក្នុង ។

អប្បមាលោច ឡុន្យោរោទុកាសាលោតេ ចាតុរ-

យោសិអតិក្កម្មនេពិទុកាវន្តិ ។

ស្តេដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្រៃពេក ខ្ពង់ប្រមាណមិនបាន កន្លងលើខេត្តមុករា
ខែខេត្តខ័នខ្យាយ ក៏ក៏ខ្ពង់ខ្ពស់ប្រាកដហើយ ក្នុងកោសលោកនេះ ។

អង្គខោតតវាទុនាធិទុនាខេសិអញ្ញាសិវតតោតោ-

ល្លាញា អញ្ញាសិវតតោតោល្លាញា ។

ក្នុងសំដាប់នោះព្រះដ៏មានព្រះភាគទ្រង់បង្ខំខ្លួនខ្លះខាតដាច់ ម្ចាស់
អ្នកដ៏ចម្រើន កោណ្ឌញ្ញព្រាហ្មណ៍គេបានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ម្ចាស់អ្នកដ៏
ចម្រើនកោណ្ឌញ្ញព្រាហ្មណ៍គេបានចេះដឹងហើយហ្ន៎ ។

សតិហិ ធិ កាយ ស្មុតោ កោ ល្អា ញ ស្មុ អញ្ញា កោ ល្អា
ញ ត្រេវ ទ្រវ ទាម អហោ សីតិ ។

ព្រោះហេតុនេះឯង បានជាការចាំ អញ្ញាកោល្អាញ ជា
ឈ្មោះនៃព្រះកោល្អាញដ៏មានពាយុ ។

ធម្មបក្សវិទូនសត្តិសិទ្ធិ

ព្រះធម្មបក្សវិទូនស្របចម្រើននៃបុណ្យសក្ការៈ

ការផ្សាយសៀវភៅនេះជា eBook បានបង្កើតឡើងដោយ
មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ
ដើម្បីបម្រើប្រយោជន៍ជាសាធារណៈ ដោយមិនគិតកម្រៃ
ស្តែងជា eBook ដោយ **អ៊ិន ជុន**
វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១៦
គាំទ្រដោយលោក **ស្រីន តាំងហ៊ាង** និងលោកស្រី **អ៊ឹង ស៊ុយហ៊ូរ**

សូមអរគុណ

ខ្មៅ យុនសំរឹង

ប្រធាន

មូលនិធិខ្មែរសម្រាប់ការសិក្សា និង ករុណាខ្មែរ

www.elibraryofcambodia.org

www.elibraryofcambodia.org